

تأثیر محرک‌های زیستی و نیترات‌نقره بر ترکیبات بیوشیمیایی و محتوای سیلیمارین در بذر خارمریم (*Silybum marianum*)

الهام امجدی^۱، علی گنجعلی^{۱*}

^۱ گروه زیست‌شناسی، دانشکده علوم پایه، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران.

نتایج و بحث

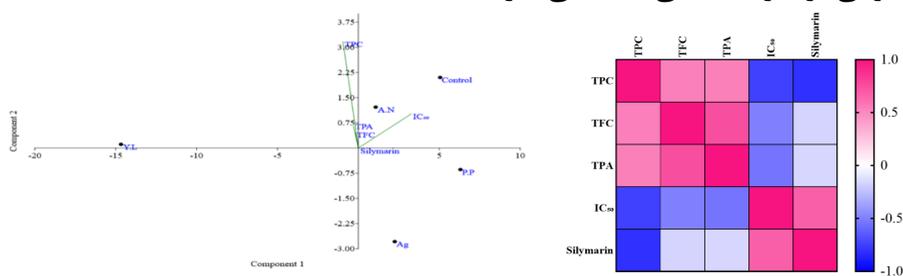
در دو جمعیت مورد بررسی محرک مخمر سبب افزایش محتوای ترکیبات فنلی، سیلیمارین و ظرفیت آنتی‌اکسیدانی نسبت به شاهد شد که احتمالاً مخمر با اتصال به گیرنده و تحریک فعالیت H^+ -ATPase به اسیدی شدن سیتوپلاسم، افزایش ROS و نهایتاً بیش‌از‌پیش بیان ژن متابولیت‌های ثانویه ختم می‌شود. همچنین اسیدی شدن سیتوپلاسم به فعال شدن آنزیم PAL و مسیر فنیل‌پروپانویید و افزایش سنتز سیلیمارین ختم می‌شود (Humbal and Pathak, 2023).

جدول ۱ - میانگین محتوای ترکیبات فنلی، ظرفیت آنتی‌اکسیدانی و سیلیمارین بذر دو جمعیت

جمعیت	شاهد	سودوموناس پوتیدا	باروبالینولیتیکا	آسپرژیلوس نایجر	قارچ	نیترات نقره
فنل کل (mg GA g ⁻¹ DW)	۲/۳ ± ۰/۱۴	۱۶/۸ ± ۰/۳۴	۲۶/۸ ± ۰/۵۸	۲۳/۲ ± ۰/۳۲	۲۳/۲ ± ۰/۳۲	۱۵/۴ ± ۰/۱۰
فلاونوئید کل (mg QE g ⁻¹ DW)	۳/۳ ± ۰/۱۱	۲/۵ ± ۰/۱۱	۳/۷ ± ۰/۶	۲/۹ ± ۰/۱۳	۲/۹ ± ۰/۱۳	۹/۶ ± ۰/۴
اسید فنلی (mg CAE g ⁻¹ DW)	۳/۹ ± ۰/۳۳	۳/۲ ± ۰/۱۱	۵/۳ ± ۰/۴	۳/۳ ± ۰/۱۱	۳/۳ ± ۰/۱۱	۳/۱ ± ۰/۱۰
ظرفیت آنتی‌اکسیدانی (μg/ml)	۲۲/۲ ± ۰/۴۴	۴۶/۴ ± ۰/۲۲	۳۷/۵ ± ۰/۱۱	۴۱/۷ ± ۰/۱۱	۴۱/۷ ± ۰/۱۱	۳۷/۶ ± ۰/۱۲
سیلیمارین (mg g ⁻¹ DW)	۰/۲ ± ۰/۰	۰/۲ ± ۰/۰	۰/۲ ± ۰/۰	۰/۲ ± ۰/۰	۰/۲ ± ۰/۰	۰/۲ ± ۰/۰

(اعداد دارای حرف یا حروف مشترک، مطابق آزمون دانکن تفاوت معنی‌داری در سطح احتمال خطای (P ≤ 0.05) ندارند)

ارزیابی همبستگی‌های صفات (شکل ۱-الف) همبستگی مثبت و معنی‌داری بین فنل با فلاونوئید و اسید فنلی، فلاونوئید با اسید فنلی و همبستگی‌های منفی و معنی‌داری بین ظرفیت آنتی‌اکسیدانی با فنل، فلاونوئید و اسید فنلی قابل نشان داد. محتوای سیلیمارین در مقابل ظرفیت آنتی‌اکسیدانی افزایش مثبت و معنی‌دار و در مقابل فنل، فلاونوئید و اسید فنلی کاهش یافت. تجزیه و تحلیل مؤلفه‌های اصلی (شکل ۱-ب) نشان داد مؤلفه اول متعلق به افزایش DPPH (IC₅₀) و کاهش محتوای ترکیبات فنلی است که بیانگر نیاز عصاره بیشتر جهت حذف رادیکال‌های آزاد است. مؤلفه دوم به محتوای ترکیب فنل کل و DPPH (IC₅₀) تعلق دارد که مؤید همبستگی منفی و معنی‌داری محتوای ترکیبات فنلی با ظرفیت آنتی‌اکسیدانی و همبستگی مثبت ظرفیت آنتی‌اکسیدانی با سیلیمارین است. ظاهراً حضور کلیه اجزای فلاونوئیدگانی تشکیل دهنده سیلیمارین اثر هم‌افزایی بر ظرفیت آنتی‌اکسیدانی دارد (Drouet et al., 2018).

شکل ۱-الف) نقشه حرارتی ضریب همبستگی پیرسون بین محتوای ترکیبات فنلی و سیلیمارین در بذر گیاه خارمریم. (ب) تجزیه و تحلیل مؤلفه‌های اصلی (PCA) بر اساس ماتریس کوواریانس

منابع

Bodakowska-Boczniewicz, J., and Garncarek, Z. (2022). Naringinase Biosynthesis by *Aspergillus niger* on an Optimized Medium Containing Red Grapefruit Albedo. *Molecules* 27. <https://doi.org/10.3390/molecules27248763>

چکیده

این پژوهش با هدف بررسی اثر محرک‌های زیستی شامل باکتری *Pseudomonas putida*، مخمر *Yarrowia lipolytica*، قارچ *Aspergillus niger* و محرک $AgNO_3$ بر سنتز ترکیبات فنلی و سیلیمارین و ظرفیت آنتی‌اکسیدانی در دو جمعیت خارمریم (*Silybum marianum*) گرگان و اردبیل با پتانسیل تولید سیلی بی‌B + A به ترتیب بالا و پایین انجام شد. نتایج نشان داد محرک مخمر در دو جمعیت مورد نظر سبب افزایش محتوای فنل، فلاونوئید و اسید فنلی و کاهش مقدار IC_{50} شد و از حیث افزایش محتوای سیلیمارین در رتبه دوم بود. ظاهراً مخمر با تولید اسیدسیتریک و مصرف اسیدآمینه تیروزین، محرک تولید و تجمع ترکیبات فنلی و افزایش ظرفیت آنتی‌اکسیدانی است.

مقدمه

ترکیبات فلاونوئیدگانی نظیر سیلیمارین در گیاه خارمریم به‌عنوان آنتی‌اکسیدان قوی، جذب و خنثی‌سازی رادیکال‌های آزاد را در شرایط تنش به‌عهده دارند (Zhang et al., 2022) که شامل سیلی بی‌A و B، ایزوسیلی بی‌ها، سیلی دیانین، سیلی کریستین و تاکسی‌فولین می‌باشد و با تحریک DNA پلیمرز و افزایش سنتز RNA و پروتئین، پایداری غشای کبد را سبب می‌شوند (Bijak, 2017).

محرک‌های زیستی مانند ترکیبات قارچی و باکتریایی و عوامل غیرزیستی نظیر یون‌های فلزی، واکنش‌های دفاعی را افزایش می‌دهند (Hasanloo et al., 2015) که با اتصال به گیرنده غشایی، افزایش کلسیم و فعال شدن مسیر MAPK موجب تحریک رونویسی، ترجمه، تولید آنزیم‌ها و متابولیت‌های ثانویه می‌شوند (Humbal and Pathak, 2023). با توجه به اهمیت درمانی خارمریم امکان القای تولید متابولیت‌های ثانویه دارویی با به‌کارگیری ریزجانداران همراه با $AgNO_3$ به‌عنوان محرک غیرزیستی مورد بررسی قرار گرفت.

مواد و روش‌ها

گیاهچه بذر دو جمعیت خارمریم گرگان و اردبیل به ترتیب با پتاسیل بالا و پایین تولید سیلی بی‌A و B (Amjadi et al., 2025) در گلخانه تحقیقاتی دانشکده علوم دانشگاه فردوسی مشهد کاشته شد. باکتری و مخمر با غلظت نیم مک‌فارلند (Simpson et al., 2014) و قارچ به تعداد $2/1 \times 10^6$ spores ml⁻¹ (Medina et al., 2010) به ریشه هر گیاه اضافه شد. اسپری محلول نیترات‌نقره با غلظت ۱۰۰ ppm به برگ‌های گیاه در دو مرحله رشد رویشی و زایشی انجام شد.

سنجش محتوای فنل کل به روش فولین-سیوکالتنو (Velioglu et al., 1998)، فلاونوئید کل با بهره‌مندی از روش رنگ‌سنجی کلرید آلومینیوم (Chang et al., 2002)، اسید فنلی با استفاده از معرف آرنو (Matkowski et al., 2008) و فعالیت آنتی‌اکسیدانی به روش DPPH بررسی شد (Akowuah et al., 2005). جهت سنجش سیلیمارین به‌وسیله HPLC از عصاره استونی بذر چربی‌زدایی‌شده در طول موج ۲۸۸ نانومتر استفاده شد (Wen et al., 2008).